Nro. 45.

GAZETA LWOWSKA.

We Wtorek dnia 7. Czerwca 1814.

Na pół roku, to iest od dnia 1. Lipca do ostatniego Grudnia, zaczyna się nowa prenumerata na tę Gazetę. Uprasza się zatém wszystkich życzących sobie ią nadal trzymać tak w Galicyi iak i za granicą, aby ią u naybliższych siebie poczt ieszcze przed końcem bieżącego miesiąca zapisali, *gdyż po rozebraniu pierwszego nakładu, późnieysi Prenumeratorowie pierwszych Numerów otrzymać nie będą mogli. Cena prenumeraty wynosi iak dotychczas,* Czternaście *ZR. w W. W.*

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — Dalszy ciąg podanych od Rządu do ogłoszenia dobrowolnych ofiar, które w czasie ukończonéy iuż teraz woyny w Galicyi złożonemi zostały:

Na pościel dla C. K. żołnierzy leżących po szpitalach woyskowych, dał JW. IX. Jan Symonowicz, Arcybiskup Ormiański, 144 łokci płotna miary Wiédeńskiéy; W. Augustynowicz dał 100 sienników; WW. Konsyliiarze appellacyyni Morak i Wypior dali w tymże samym zamiarze każdy po 6 ZR.; W. Lorenz, C. K. Radca i Burmistrz miasta Lwowa, dał całe łóżko; W. Spielmann, Konsyliiarz foralny i tymczasowy Prezes cywilnego Senatu w Magistracie Lwowskim, dał 10 ZR.; W. Strański, Konsyliiarz appellacyyny i Prezes Senatu kryminalnego, dał 8 ZR.; W. Festenburg, Adjunkt fiskalny 25 ZR.; WW. Hofmann, Homme, Nowakowski i Baczyński, Konsyliiarze magistratualni, dali po 5 ZR.; WW. Rodkiewicz i Rayski, takoż Konsyliiarze magistratualni po 10 ZR.; P. Augustinowicz Sekretarz magistratualny, P. Tandalski Registrant magistratualny i P. Kimstetter Inspektor budownictwa, dali po 5 ZR., a P. Kovatsch, Dozorca więzienia, dał 10 ZR.

W tymże samym zamiarze złożyli na wezwanie Magistratu niektórzy Obywatele Lwowscy składkę i posłali Magistratowi 764 ZR. 7 Kr. i 3 Dukaty w gotowiźnie, tudzież 15 sienników, 35 arszynów i 296 łokci płótna, 9 poduszek, 35 prześcieradeł, 8 kołder letnich i iedną zimową.

PP. Professorowie i inni Urzędnicy C. K. Liceum Lwowskiego dali w tymże samym zamiarze 81 ZR.; PP. Urzędnicy Dyrekcyi dróg 20 ZR.; Lwowskiego Kommissaryatu drogowego 10 ZR.; Rzeszowskiego Kommissaryatu drogowego 24 ZR.; Przemyskiego Kommissaryatu drogowego 14 ZR. 24 Kr. a Złoczowskiego Kommissaryatu drogowego 25 ZR., ogółem więc 93 ZR. 24 Kr.

PP. Urzędnicy Komory Brodzkiéy i Inspektoratu tamteyszego, dali w tymże samym zamiarze 703 ZR., tudzież 3 dukaty i 1 rubla.

W. Achilles Johannot, Dziedzic Nawsia, dał 15 sienników, 15 poduszek, 15 drewnianych łóżek, 45 prześcieradeł, 15 podwoynych koców, 3 1/2 łóta bandażów, i 4 1/2 funt. szarpii. — W. Matkowski dał 50 łokci guni na kołdry; JW. Hrabia Józef Stadnicki dał dla ranionych C. K. żołnierzy 50 ZR. a W. Sigierski dał równie tyle i posłał

prócz tego dla C. K. szpitalu woyskowego Jarosławskiego 6 korcy kartofli i 6 korcy marchwi. — Dla tegoż szpitalu dali ieszcze: Jarosławski Obywatel P. Wiszniowski 2 korce bóraków i beczkę kapusty; P. Runge, takoż Obywatel Jarosławski, pół korca bóraków; Dominiium Pawłosiow iną, a Dominiium Węgierka 3 beczki kapusty, 1 1/2 korca bóraków i 20 garcy oskowitki. — W. Zgierski, Dziedzic Cieszacina wielkiego, dał 4 korce bóraków, 2 korce marchwi, 1 korzec pasternaku, 1 korzec pietruszki i 4 beczek kapusty. — Oprócz tego dali ieszcze po iedney beczce kapusty W. Witosławski, Possessor Radymna, W. Sołtyk, Possessor Zabłocia, W. Ustrzycka, Dziedziczka Zamiechowa, W. Gołaszewska, Possessorka Wierzbic, Dominium Zamoysce i P. Prawecki Ekonom w Pełkini.

W mieście Brodach dana była na wsparcie wdów i sierót C. K. żołnierzy muzykalna akademiia, któréy czysty dochód 2647 ZR. w tym patryotycznym zamiarze użytym został.

Mayer Herz, Kupiec Żydowski we Lwowie, zbierał za zezwoleniem Rządu nietylko we Lwowie, ale nawet i w przyległych okolicach Gródku, Janowie i t. d. u zamożnych Żydów bezpłatnie, a u uboższych za zapłatę szarpiię, bandaże i kawałki płótna dla C. K. szpitalów polowych, ponosząc wszystkie koszta podróży i wszelkie wydatki na sprowadzenie tych artykułów do Lwowa. Skutek patryotycznego usiłowania iego był ten, iż zebrał i oddał 1044 sztuk bandażów, i 330 Austr. funt. szarpii, przydawszy do tego ieszcze 50 butelek starego wina dla żołnierzy leżących w załogowym szpitalu Lwowskim. — Wysokie C. K. kraiowe Prezydiium i C. K. Jeneralna woyskowa Kommenda, dały mu pochwalne dekreta i podziękowały mu za ten dowód miłości Oyczyzny.

Lwowski Żydowski Kupiec i Liwerant Samuel Greuzinger, ofiarował 8 sukiennych płaszczów, 10 koszul, 12 gatek i przyrzekł przez ciąg woyny dawać corocznie po 100 ZR. w gotowiźnie lub w woyskowych effektach.

Przełożeni Lwowskiéy Gminy Żydowskiéy zebrali pomiędzy Członkami téy Gminy summę 2066 ZR. i złożyli ią w dobrowolnéy ofierze woienney.

Przełożeni Brodzkiéy Żydowskiéy Gminy zebrali takoż w gotowiźnie 1249 ZR. i ofiarowali tę summę na wsparcie tych biednych wdów i sierót, których małżonkowie lub oycowie w bitwie pod Lipskiem na polu sławy polegli. — Wysokie kraiowe Prezydiium poczyniło urządzenia w celu należytego użycia téy ofiary i oświadczyło tym patryotycznym Dawcóm podziękowanie swoie.

Wiadomości zagraniczne.

Portugaliia.

Wszystkie doniesienia z Lizbony (umieszczone w pismach publicznych) zgadzaią się w tém, że Xżę Rejent Portugalski powraca z Brazylii do Europy i że ieszcze w miesiącu Kwietniu przygotowano wszystko w Lizbonie na przyięcie iego. — Oprócz tego donoszą ieszcze z Lizbony pod d. 4tym Kwietnia, że handel w Portugalii kwitnie teraz bardziéy iak dawniéy, i że wkrótce rany woyny zupełnie zagoić potrafi.

Hiszpaniia.

Według doniesień pism publicznych, odbywa N. Król Hiszpański bardzo zwolna podróż swoią, ponieważ w każdem większém mieście bawi się czas nieiaki. Spodziéwano się go zatém w Madrycie dopiero ku końcowi Kwietnia. — Wreszcie równa się podróż Króla wiazdowi tryumfalnemu. Wszędzie wybiega naprzeciw niemu wierny Lud z przywiązaniem i radością. Gdy Monarcha z Infantem Don Carlos, przybył d. 6go Kwietnia do Sarragossy, któréy mieszkańcy przez swoie długie cierpienia i wytrwałą waleczność podczas oblężenia, wytrzymanego w roku 1808mym i 1809tym, stali się w dzieiach świata sławnymi, pokazał się ich zapał w naypięknieyszém świetle, gdy Król wieżdżaiąc do miasta w odkrytym powozie, wziął do niego Jener. Don Józefa Palafoxa, Obrońcę Saragossy. Nayznakomitsi Obywatele wyprzęgli konie z powozu Królewskiego dla ciągnienia onego. Do nich przyłączyły się bohaterki miasta, które iednakowo i skromnie ubrane poprzywiązywały wstążki do Królewskiego powozu. Tak wiechał Król wśród okrzyków radości do miasta i wysiadł w pałacu Hrabiego Sagasto. Woysko ciągnęło na czele i na końcu orszaku, a za niem ciągnął niezliczony poczet mieszkańców konno i pieszo.

Dnia 16. Kwietnia przyiechał N. Król Hiszpański do Walencyi, gdzie go

równie z naywyższą radością przyięto. — Przed przybyciem Monarchy przyiechał Prezes Rejencyi, Kardynał Ludwik Bourbon, d. 5. Kwietnia do Walencyi dla przyięcia Króla, a Infant Don Antonio stanął tamże dnia 7go, z którego to powodu panowała iuż wtenczas wielka radość w tém mieście. — Dnia 22. Kwietnia zamyślał Król wyiechać z Walencyi do swoiéy stolicy.

Włochy.

Pisma publiczne wyięły z Gazet Włoskich następuiącą wiadomość z Królestwa Neapolitańskiego, datowaną w Neapolu d. 15. Kwietnia: „W kilku Powiatach Prowincyi Abruzzo, a naybardziéy w Powiatach Prowincyi Penuy, wybuchnęły były znakomite rozruchy. Dnia 31. Marca uderzyli Powstańcy nawet na miasto Teramo, lecz dzielne środki Jen. Amato potrafiły uśmierzyć te rozruchy i przywrócić spokoyność. Z Civita St. Angelo i Penuy były iuż Deputacye u Jen. Amato, błagaiąc o łaskę dla obłąkanych. N. Król Neapolitański wydał iednakże w Bolonii pod d. 4. Kwietnia Wyrok, mocą którego zniósł w okolicy tamteyszéy towarzystwo węglarzy, któremu owe rozruchy naybardziéy przypisać należy. — Neapol zawarł d. 26. Marca na rok rozeym z Rejencyą Tunetańską, dla pracowania przez ten czas około zawarcia ostatecznego pokoiu."

Z Gazety Południowego Tyrolu (*Der Bothe von Süd-Tyrol*) wyięła Gazeta powszechna następuiacy artykuł z Medyolanu pod d. 7. Maia: „Monitor oboyga Sycylii zawiera pod d. 16. i 19. Kwietnia tę wiadomość, że powstanie w Abruzzo iuż uśmierzone. Prócz tego donosi ten urzędowy dziennik ieszcze pod d. 23. Kwietnia, że N. Król Neapolitański iedzie do Neapolu i że tamże wielka część woyska powraca. Wiadomo iest (piszą z Medyolanu) że ten Monarcha dopiero d. 29. Kwietnia z Bolonii wyiechał."

Powyższa Gazeta donosi z Rzymu pod d. 6 Maia co następuie: „Dziś przeieżdżał tędy Margrabia de Galio do Neapolu; sam zaś Król Neapolitański poprzedził go iadąc z naywiększym pospiechem i prawie bez świty."

Pisma publiczne wyięły z Gazety Genueńskiéy następuiącą Deklaracyę N. Króla Sycyliyskiego:

My Ferdynand IV. z Bożéy Łaski Król oboyga Sycylii i Jerozolimy, Infant Hiszpański. — Rozszerzyła się z naywyższém nieukontentowaniem Naszém za poduszczeniem nieprzyiacioł Naszych wieść, że zrzekliśmy się iuż praw Naszych do Królestwa Neapolitańskiego, albo ich zrzéc się zamyślamy. Poczytuiemy sobie przeto za obowiązek oznaymić Wysokim sprzymierzonym Monarchóm, wszystkim Narodóm, a osobliwie Ludóm Królestwa Neapolitańskiego, nayukochańczym Dzieciom Naszym, że wieść ta z gruntu iest fałszywą, ponieważ stale oświadczamy, iż nie zrzekliśmy się i nie zrzeczemy nigdy wyż rzeczonych prawych i niezachwianych praw Naszych do Królestwa Neapolitańskiego, i że stałą i niezmienną wolą Naszą iest nie słuchać żadnéy propozycyi względem wynagrodzenia Nas, i nie przyymować żadnego ekwiwalentu za Królestwo Neapolitańskie, które dla Nas otrzymać i bezśredniemu Następcy Naszemu całkiem oddadź zamyślamy w tymże samym kształcie, w iakim otrzymaliśmy ie od godnych sławy Przodków Naszych. Każdy środek, któregośmy się iuż chwycili, lub ieszcze chwycić możemy, szczególniéy zaś środek połączenia się i współdziałania wóysk Naszych z woyskami starodawnych Wysokich Sprzymierzeńców Naszych, zmierzaią do iedynego celu, to iest: do przyłożenia się wraz z nimi do szczęśliwego końca sprawiedliwey powszechnéy sprawy, i do poparcia ich wspaniałomyślnych zamiarów względem obalenia przywłaszczenia, a przywrócenia sprawiedliwości i towarzyskiego porządku.

W Palermie d. 24. Kwietnia 1814.

Ferdynand.

Według doniesień pism publicznych, znayduie się teraz w Genui z policzeniem przybyłego z Hiszpanii woyska bardzo znakomita siła, złożona z wóysk Angielskich i Sycyliyskich.

N. Król Sardyński przypłynął na liniowym okręcie Angielskim Boyne d. 9go Maia z Cagliary do Genuy. — W porcie Genueńskim znaydowało się 6 liniiowych okrętów i 3 fregat Angielskich. N. Król Sardyński przybył z wielkim orszakiem do Genuy, która stała się mieyscem świetnego towarzystwa. Wszyscy przyiaciele Domu Sabaudskiego przybyli tam z Niemiec,

Francyi i Włoch. W Genui ocknęły się znowu handel, sztuki i rzemiosła.

Xiążę Orleans, który żył od kilku lat w Palermie, przyiechał był także do Genuy, z kąd zaraz w dalszą do Paryża puścił się podróż.

Dnia 8. Maia przybył Austryacki Jen. Hrabia Bubna do Turynu; d. 10. nadciągnęły za nim znakomite oddziały Austryackiéy piechoty i iazdy. Tegoż dnia obiął N. Król Sardyński w posiadłość Terra ferma w Piemontskiém i Hrabstwo Nizza. Jen. Bubna iest tamże woyskowym Gubernatorem, a Margrabia Asinari Gubernatorem cywilnym.

Ces. Austr. Feldmarszałek Hrabia Bellegarde, który przybył do Medyolanu d. 8. Maia z kilkoma batalionami grenadyerów, przyymował tamże d. 9. Deputacyę Kollegiiów obierczych, któréy Prezes Hrabia Giovio przemówił do niego następuiącemi słowy:

„JW. Panie! Deputacya połączonych Kollegiiów obierczych Królestwa Włoskiego, ma zaszczyt złożyć Ci hołdy narodowéy wdzięczności. Gdy burzliwe chwile przyśpieszyły pochód zwycięzkiego woyska Twoiego, było dla nas słodkim obowiązkiem wprowadzić ie z uczuciami naywyższéy radości i powróconego nam znowu szczęścia. Panie, który iesteś tak bliskim Monarchy siedzącego tak sławnie na tronie Karola W. i Ottona, racz się za nami wstawić dzielnie u niego. Powszechném naszém życzeniem iest, abyśmy uyrzeli przywróconą znowu niepodległość naszą pod opieką praw i Monarchy, którego wszyscy błogosławimy. Donieś o tém naygorętszém pragnieniu naszém NN. sprzymierzonym Mocarzóm. Nie iest to ani samolubstwo, ani próżność, które nas skłaniaią do żądania od Twoiéy wspaniałomyślności własnego politycznego bytu naszego; lecz iest to gorące uczucie, godne każdéy cnotliwéy duszy, pragnącéy zabezpieczyć pomyślność dobrego Ludu, który dotychczas walczył z nieszczęściami wszelkiego rodzaiu."

Feldmarszałek odpowiedział: „Z ukontowaniem dowiedziałem się o uczuciach, któreście mi WWPanowie wynurzyli; wzruszony oraz iestem tą opiniią, którą o mnie macie. — Dowiedziałem się ia już dawniéy o życzeniach Waszych i doniosłem o nich wysokim sprzymierzonym Mocarstwóm; poczytuię sobie za powinność przełożyć ie na nowo iak nayuniżeniéy Cesarzowi Panu moiemu, i nie wątpię, że wysokie sprzymierzone Mocarstwa, które Ludóm tyle dobrodzievstw wyświadczyły, ugruntuią także pomyślność Włochów; będzie to nagrodą zasług Waszych i ulgą w tych nieszczęściach, któreście ponieśli. Oczekuycież więc WWPanowie ze spokoynością losu, który Wam przeznaczą w krótkim czasie wysokie sprzymierzone Mocarstwa."

Mieszkańcy Urbino przeięci zapałem z powodu zbliżenia się Oyca S., znieśli gwałtownie Władze Francuzkie potwierdzone przez Króla Neapolitańskiego, zniszczyli wszystkie herby i znaki Francuzkie i złożyli d. 4. Maia hołd Papieżowi, prawemu Panu swoiemu.

Matka Napoleona, Madame Letycya, przyiechała z Bratem swoim Kardynałem Fesch d. 2. Maia do Parmy, lecz oboie zabawili się tamże krótki czas tylko, i w dalszą do Rzymu puścili się podróż.

Francya.

Jeżeli (pisze Gazeta Wiédeńska pod d. 30. Maia) o skłonności umysłów w Paryżu i w całéy Francyi sądzić możemy z wychodzących tamże codziennie pisemek, tedy spostrzeżemy, że opiniie są bardzo podzielone i że partye nie mniéy są przeciw sobie rozjątrzone, iak za czasów rewolucyi. Ale też nie można się także było spodziewać, ażeby tam, gdzie tyle krzyżuie się interessów, i aby w Narodzie Francuzkim, który od naydawnieyszych czasów tak żywego i czynnego ducha okazywał, prędka i tak nadspodzianie nastąpiona zmiana Rządu, zrządzona przez groźne okoliczności czasu, zdołała znagła odmienić umysły, oraz pogodzić i uspokoić ie potrafiła. Czas nauczy, iakie skutki zrządzi obecne oburzenie umysłów.

N. Król Francuzki pragnąc dadź Xiążętóm Familii swoiéy dowód przychylności, a woyskóm dowód ukontentowania swoiego, dał im następuiące tytuły: „Monsieur, Hrabia Artezyi, został jeneralnym Pułkownikiem Szwaycarów; Xiążę Kondeusz, jeneralnym Pułkownikiem piechoty liniiowéy; Xiążę d'Angoulême, jeneralnym Pułkownikiem kiryssiierów i dragonów; Xiążę Berry, jeneralnym Pułkownikiem strzelców konnych i lekkiéy iazdy; Xiążę Orleans, jeneralnym Pułkownikiem huzarów, a Xiążę Bourbon jeneralnym Pułukownikiem lekkiéy piechoty. Jenerałowie, ktorzy pod przeszłym

Rządem piastowali dostoyność Pułkowników jeneralnych, będą się nazywać na przyszłość jeneralnymi Inspektorami, zostawać pod bezpośredniemi rozkazami Xiążąt, pobierać dotychczasową pensyę swoią i doznawać wszelkich dotychczasowych zaszczytów.

Jenerałowie brygady nazywać się będą na przyszłość *Marechaux de Camp*, a Jenerałowie dywizyi, Jenerałami Porucznikami. Dotychczasowy mundur Jenerałów i Officerów Sztabu jeneralnego zostanie zatrzymanym.

Liczba woyska wszelkiéy broni we Francyi, wynosić będzie w czasach pokoiu 220000 ludzi.

Korpus artyleryi woyska Francuzkiego składać się będzie na przyszłość z 14tu pułków, to iest: 8miu pieszych, a 6ciu konnych.

Król Francuzki zatrzyma także w służbie swoiéy korpus Mameluków. Pan Hamouy, Kuzyn Patryarchy Jerazolimskiego, dawniéy cłowy Dyrektor Kairski w Egipcie i Dowodzca szwadronu Janczarów, mianowany iest Pułkownikiem i Dowodzcą onegoż.

Wyrok Królewski wydany d. 15. Maia stanowi, że ci konskrypcyoniści z roku 1815go którzy pod chorągwiami swoiemi pozostali, powrócić mogą do rodzin swoich; wszyscy zaś inni, którzy nie zrozumiawszy Uchwały Rządu tymczasowego, wydanéy d. 4. Kwietnia, chorągwie swoie bez prawnego pozwolenia opuścili, uważani są iedynie za urlopowanych.

N. Król Francuzki polecił Panóm Ferrand, Montesquiou i d'Ambray nowe wypracowanie Ustawy konstytucyynéy. Ułożyli oni iuż swóy proiekt i podali go d. 19. Maia Królowi; teraz ma bydź proiekt ten danym do roztrząśnienia Wydziałowi, złożonemu z 9ciu Senatorów i 9ciu Członków Ciała prawodawczego.

Król połączył przez Wyrok, wydany d. 16. Maia, Ministerium Policyi jeneralnéy i Prefekturę policyyną Paryzką pod tytułem: „Jeneralnéy Policyi Królestwa." — Dyrektor jeneralny ma też samą władzę i zatrudnienia, iakie mieli niegdyś Minister Policyi i Prefekt Policyi Paryża. Aż do dalszego rozporządzenia sprawuią Prefekci i Podprefekci urzędy Dyrektorów Policyi. Jeneralny Dyrektor Policyi używa przy Osobie Króla i w pałacu Królewskim honorów należących się Ministróm, i ma zaraz rangę po nich.

W Monitorze czytamy list Dowodzcy 8méy dywizyi woyskowéy, Jen. Dumuy, pisany z Marsylii do Ministra woyny Hrabiego Duponta, a tyczący się leżących ieszcze w zamku If zwłoków Jen. Klebera, które z Egiptu przywiezione i niegodnym sposobem z zawiści w mieyscu zbrodni złożone zostały, gdy słusznie w Panteonie spoczywać powinny. „Chwila (takie są dalsze wyrazy tego listu) poprawienia téy niesprawiedliwości nadeszła, i godną to Ministra iest rzeczą, aby popiołóm tego prawdziwego bohatéra dadź zadosyć uczynienie, którego one domagaią się.

N. Cesarz Rossyyski odwiedzał powtórnie w Malmaison byłą Cesarzowę Józefinę, a w St. Leu pod Montmorency Córkę iéy, byłą Królowę Hollenderską. Dnia 13. Maia iadł tamże Cesarz w towarzystwie Xięcia Eugeniiusza (byłego Wice-Króla Włoskiego), a d. 16. oddał także i Król Pruski wizytę w Malmaison w towarzystwie rzeczonego Xiążęcia. — Według doniesień Angielskich, zatrzyma Madame Józefina Malmaison i dobra Nawarry z tytułem Xiężnéy Evreux. — Król Francuzki miał przyiąć zaszczytnie Xięcia Eugeniiusza i mianować go Marszałkiem Francuzkim.

Dnia 16. Maia odwiedzał Monsieur Dóm Inwalidów, kazał sobie zdać dokładną sprawę o obchodzeniu się z pokaleczonymi i niezdatnymi do służby Wojownikami, tudzież o położeniu onychże, i był od nich czule przyięty.

Rada Administracyyna Departamentu Sekwany wydała dwie odezwy; w piérwszéy ogłosiła, że potrzeba iéy pożyczyć 8 millionów franków na opędzenie wydatków, łożonych na wyżywienie wóysk sprzymierzonych stoiących w Paryżu i w okolicy onegoż; w drugiéy potwierdza tymczasowo zakaz wprowadzania rękodzielnianych towarów Angielskich.

Xięstwo Warszawskie.

Gazeta Warszawska pod d. 31. Maia, zawiéra następuiący artykuł z Warszawy:

„JW. Jenerał dywizyi Polski Dąbrowski wkrótce iest spodziewany w Kraiu naszym. Wyprzedzi on powracaiące z Francyi do Oyczyzny woysko Xięstwa Warszawskiego, maiąc zlecenie przygotować tu wcześnie to wszystko, co się ściąga do urządzenia na nowo tegoż woyska, doznawaiącego ciągle naymiłościwszych względów N. Cesarza wszech Rossyi. Monarcha ten odbywszy popis iego i będąc potem na obiedzie u JW.

Jenerała Krasińskiego, raczył nayłaskawiéy spełnić toast: mężnego woyska Polskiego."

„Znayduiącym się tu ieńcóm woiennym Francuzkim obwieszczono w tych dniach, iż maią iuż wolność powrócenia do Kraiu swego."

Według urzędowego obwieszczenia, umieszczonego w obu Gazetach Warszawskich, rozpoczął Trybunał handlowy Departamentu Warszawskiego urzędowanie swoie d. 1. Czerwca po wyborze według prawa Prezesa, Sędziów i Zastępców, tudzież odebraniu od nich przysięgi.

P r u s y.

Gazety Berlińskie zawiéraią 16te i 17te doniesienie od woyska Szląskiego, opisuiące wypadki woyskowe od d. 2. Marca aż do weyścia wóysk sprzymierzonych do Paryża. Doniesienia owe nie zawieraią w sobie nic tak istotnego, coby iuż z innych (umieszczonych w Gazecie naszéy) rapportów wiadomém nie było, i tracą w obecnych widokach niebawnego pokoiu wiele ze swoiego powabu. Przestaiemy zatém na umieszczeniu końca ostatniego rapportu, który brzmi iak następuie: „Tak więc woysko Szląskie po wyprawie woienney 8miu i pół miesięcy, w którey 6 wielkich bitew, trzy samo, a trzy wespół z wielkiem woyskiem stoczyło, tudzież ośm potyczek z niezliczonemi utarczkami zwiodło, poymało 48000 ieńców i zdobyło w otwartém polu 421 dział, a 11 w warownych mieyscach"

List z Berlina, pisany d. 27. Maia, donosi co następuie: „Według zgodnych wiadomości, będzie teraźnieyszy Minister skarbowy Bülow sprawować w Królewcu skarbowe interessa dla Prus Wschodnich i Zachodnich; mieysce zaś iego w Berlinie zastąpi dotychczasowy tayny Radca Stanu Heydebreck. — Radca etatowy Rossyyski Gruner i Rossyyski Minister Stein wstąpią w służbę Pruską; piérwszy będzie Naczelnikiem Policyi, a drugi dyryguiącym Ministrem Westfalii i Szląska. — Jen. Kleist otrzymał 11ty Zachodnio - Pruski pułk pieszy; iest to piérwszy pułk narodowy, który nosić będzie znowu nazwisko Pruskiego Jenerała; może to iest wróżbą, że i w tym punkcie dawny porządek rzeczy powroci."

Król Pruski pisał z Paryża dnia 12. Maia b. r. do Ministra Stanu i Skarbu, Barona Bülowa: Że lubo postanowione rozkazem gabinetowym dnia 13. Grudnia r. z. zmnieyszenie płacy cywilnéy od dnia 1go Czerwca r. b. było potrzebnym środkiem przy dalszém prowadzeniu woyny dla osiągnienia wielkiego celu i utrzymania ogółu; gdy atoli teraz pokóy prędzéy i chlubniéy zdobytym został, niż naówczas spodziewać się można było, a do tego Kray znacznie powiększonym będzie; z tego powodu przychylaiąc się do przełożenia iego względem urządzenia normalnego etatu dla każdéy gałęzi Administracyi, upoważnia go aż do tego czasu do wypłacania cywilnéy płacy bez wszelkiéy odmiany. Co się tycze pensyi, trwaiące teraz określenia zachowane bydź maią.

Ziednoczone Niderlandy.

Pisma publiczne wyięły z urzędowego Dziennika Hagskiego pod d. 10. Maia tę wiadomość, że wskutku poprzedniczéy Umowy, zawartéy w Paryżu d. 23. Kwietnia, ustąpili Francuzi zwolna ze wszystkich twierdz Hollenderskich, które osadziły woyska udzielnego Xiążęcia Ziednoczonych Niderlandów. Do tego załączona iest lista twierdz, które od d. 3. Maia oddane, lub względem oddania których umowy zawartemi zostały. Widać z téy listy, że liczba warownych mieysc, które woyska Francuzkie ieszcze zaymowały, była bardzo znakomitą.

Oprócz twierdz oddaną została także flota stoiąca w Helder, a Admirał Francuzki Verhuel udał się do Brestu.

Udzielny Xiążę Ziednoczonych Niderlandów mianował Pana F. D. Changrion Posłem do Ameryki Północnéy, który poiechać ma do Kraiów Ziednoczonych Stanów dla przywrócenia znowu pomiędzy niemi i Hollandyą przyiacielskich i handlowych związków.

Na wszystkich warsztatach okrętowych Hollenderskich panuie naywiększa czynność. Uzbroioną będzie wkrótce liczba 30tu fregat, korwet i t. d. dla zaięcia znowu tych osad, które Hollandya po nastąpieniu powszechnego pokoiu nazad otrzyma.

N i e m c y.

Pisma publiczne ogłosiły korespondencyę między Jen. Bennigsenem i Marsz. Davoust, wynikłą z powodu zaszłych we Francyi wypadków. Napisał naprzód piérwszy

do drugiego d. 13. Kwietnia, wzywaiąc go, aby wstrzymał nieprzyiacielskie kroki i uwiadomił go o swém przedsięwzięciu. Drugi odpisał na to: Człowiek honoru nie uważa się za wolnego od przysięgi wierności dla tego, że Monarcha iego mógł doznać iakich nieszczęść. — Posłał potém dnia 20. Jen. Bennigsen list Rządu tymczasowego pisany do Davousta, na który nie odpisał. Nakoniec, d. 29. oświadczył, iż gdy odebrał autentyczną wiadomość o zrzeczeniu się Napoleona, i odezwie Ludwika XVIII., osada więc wykonała przysięgę, i prosi o paszport dla Officera, maiącego ią zawieźć Hrabiemu Artezyi. Spodziewa się przytém, iż Jen. Bennigsen nie będzie postępował po nieprzyiacielsku z woyskiem Ludwika XVIII. Jen. Bennigsen przesłał tegoż wieczora paszport z prosbą, aby Officer Rossyyski mógł iechać z Francuzkim dla powinszowania Królowi Francuzkiemu, że woysko Marszałka Davousta przeszło na iego stronę. „Samo przez się rozumie się (słowa są listu Jen. Benningsena) wstrzymanie nieprzyiacielskich kroków, i JW. Pan pozostaniesz z woyskiem w stanowisku swoiém póty, póki od Monarchy moiego nie odbiorę rozkazu względem powrotu woyska Francuzkiego do Francyi.“

Oto są ogłoszone w Hamburgu rozkazy dzienne:

Pod dniem 29. Kwietnia. — Marszałek Xżę Eckmühl rozkazuie: 1.) Na warowniach i wieżach będzie dziś zatknięta biała chorągiew. 2.) Wszyscy Woyskowi i Urzędnicy należący do 32 dywizyi Woyskowéy przypną białą kokardę. 3.) Naczelnicy administracyi woyskowéy, cywilnéy i sądowéy każą osadzie i miastu uznać Ludwika XVIII. Królem Francuzkim. 4.) Od dziś Hamburg i Haarburg będą bronionej w imieniu Ludwika XVIII. 5.) Wszystko to będzie ogłoszone drukiem. — „Żołnierze! (tak się kończy ten rozkaz) Potwierdzone przez Akta Senatu życzenie Francuzów, przystąpienie Ciała prawodawczego, WW. Dygnitarzy, naywyższych Trybunałów, Gmin i Woyska zniosły Rząd Cesarski we Francyi, a przywołały Dynastyę Burbonów. Przysięgamy więc Królowi posłuszeństwo i wierność.“

Rozkaz dzienny Marszałka Davousta wydany w Hamburgu d. 5 Maia, ogłasza woysku Francuzkiemu, że Jen. Foucher przybył iako Kommissarz Ludwika XVIII. dla oddania Hamburga i Haarburga. — Drugi rozkaz dzienny tegoż Marszałka wydany d. 11. Maia ogłasza, że z rozkazu Monsieur, Jeneralnego Namiestnika Królestwa Francuzkiego, obeymuie Jenerał dywizyi Girard dowództwo Francuzkiego woyska stoiącego w Hamburgu. — Oprócz tego utworzył Marszałek Davoust osobną Kommissyę względem ułożenia jeneralnego spisu wszystkich summ reklamowanych, które Rząd Francuzki ma powrócić.

Dnia 14go Maia wyszło w Bremie urzędowe ogłoszenie, napominaiące mieszkańców do przyzwoitego zachowania się w czasie bliskiego przechodu wóysk Francuzkich idących z Hamburga.

Nadciągnąwszy N. Królewic Następca Szwedzki z woyskiem Szwedzkiém z Francyi do Lubeki, wydał tamże do niego następuiącą odezwę:

Królewic Następca Szwedzki do swoich Współtowarzyszów broni.

Żołnierze! Zdobywca, równie straszny przez plany swoie iak i swe środki, groził iarzmem swoiém Europie, a pod uciskiem potęgi iego ięczały iuż Niemcy. Wtém uczyniła Szwecya to szlachetne postanowienie, że się przyłoży do oswobodzenia Ludów Niemieckich; lecz zanim obrońców swoich na obcą wysłać mogła ziemię, musiała bydź bezpieczną od ościennego Kraiu, który zostawał pod wpływem powszechnego nieprzyiaciela. Przeszkodziwszy Król Wasz utworzeniu się Północnego Związku, zachował wprawdzie Oyczyznę Waszą od nieszczęścia stania się Prowincyą obcego Państwa, nie mógł iednakże ubezpieczyć wolności onegoż bez zrobienia Norwegianów przyiaciołmi Szwedzkiego Narodu. Zawarto uroczyste traktaty; zapewniły one Szwecyi połączenie się z Norwegiią, a Daniia, odstąpiwszy w pokoiu Kielskim praw swoich do tego Kraiu, nadała tym traktatom świętą i nienaruszalną cechę. — Żołnierze! Dopóki te traktaty dopełnionemi nie będą, nie masz spokoyności dla nas, bezpieczeństwa dla rodzin naszych, szczęścia dla Północy! Niemcy są wolne, a Wy przyłożyliście się do ich oswobodzenia. Królewic, któremu powierzonem było dobro Norwegianów, chce szczęście ich poświęcić, opieraiąc się dopełnić traktatu wbrew woli Naro-

du, który, oprócz innych przyrzeczonych Dani.i korzyści, powrócił iey Xięstwa Szlezwidzkie i Holsztyńskie, nad któremi zczasem powinienby sobie życzéć panować ów Królewic. Ieżeli ón i nadal nie będzie zważać na głos obowiązku i rozsądku, ieżeli znaydować się będziemy w nieszczęsnéy konieczności nadania mocą oręża wagi słowóm traktatu i prawóm Szwecyi, pamiętaycie żołnierze, że nie Naród Norwegski, lecz uwodzących go podżegaczów i ludzi nie przestaiących nim rządzić pokonywamy, i skarcić ich musimy. Ochraniaycie zaślepionych braci, którzy wyszedłszy z błędu przekonaią się, że Rząd Szwedzki, pragnąc połączenia się obu Kraiów, nie zmierzał do czego innego, iak tylko tego, aby zabezpieczyć spokoyność Północy, a Norwegiianów wolnymi i niepodległymi uczynić. — Żołnierze! Przeniknioný témże samém zaufaniem, z iakiém na te przyprowadziłem Was brzegi, które teraz opuścić zamyślamy, powiodę Was do wypełnienia obowiązków, do których dobro Oyczyzny Was wzywa. Dopełnicie ich, boście Szwedzi! Bóg pobłogosławi sprawie naszéy, bo iest sprawiedliwa!

Dań w główný moiéy kwatérze Lubece, d. 21. Maia 1814.

Karol Jan.

Daniia i Norwegiia.

Oto iest osnowa traktatu pokoiu zawartego między Danią i Angliią dnia 14. Stycznia 1814.

My niżéy podpisani, ze strony N. Króla Duńskiego A. Bourke Szambelan, &c. a ze Strony N. Króla W. Brytanii Edward Thornton, Poseł przy dworze Sztokolmskim, zgodziliśmy się na następuiące artykuły:

1.) Od dnia podpisania ninieyszego traktatu będzie pokóy i przyiaźń między N. Królem Duńskim, a N. Królem W. Brytanii, i Poddanymi ich we wszystkich częściach swiata. Od dnia tegoż ustanie między niemi woyna, i zyskane zdobycze na morzu będą zwrócone Właścicielom.

2.) Ieńcy woienni będą oddani ogółem po zatwierdzeniu traktatu przez obie strony.

3.) N. Król W. Brytanii przyrzeka zwrócić Danii wszystkie posiadłości i osady podbite, wyiąwszy wyspę Helgoland, którą dla siebie zupełnie zachowuie.

4.) Zwrócenie ich odbędzie się tym trybem, w iaki były oddane roku 1801 N. Królowi Duńskiemu przez Angliię. Wyspa Anholt będzie zwrócona w miesiąc po zatwierdzeniu tego traktatu, ieżeli pora czasu dozwoli tego.

5.) Że N. Król W. Brytanii umówił się ze Sprzymierzeńcami swoimi, iż nie zawrze ani pokoiu, ani rozeymu ze wspólnemi ich nieprzyiaciółmi bez wzaiemnego ich zezwolenia, przeto pokóy ninieyszym traktatem podpisany rozciągnie się także i do Sprzymierzeńców, iakiemi są Rossya, Szwecya i Prusy. N. Król Duński przyrzeka za wdaniem się Anglii zaprzestać z niemi nieprzyiacielskich kroków i zdobycze im powrócić, w czém wymaga wzaiemności.

6.) N. Król Duński obowiązuie się należéć czynnie do teraźnieyszéy woyny przeciw Francyi, i dać 10,000 ludzi pod bezpośrednie dowództwo Królewica Szwedzkiego, a na ich utrzymywanie płacić będzie Angliia rocznie 400,000 funtów szterl. (16,000.000 Zł. Pol.) miesięcznemi ratami. Ale to płacenie ustanie, skoro N. Król W. Brytanii oświadczy, że to woysko nie potrzebne iuż dla powszechnéy sprawy, albo gdy pokóy powszechny nastąpi.

7.) Związki handlowe między obiema Mocarstwami będą, iak przed woyną.

8.) Nayiaśn. Król Duński obowiązuie się przyłożyć całą siłą do zniesienia handlu Murzynami.

9.) Obie strony bez wzaiemnego zezwolenia nie zawrą pokoiu z Francyą.

10.) Gdy Nayiaś. Król Duński odstąpił Norwegii dla Szwecyi, N. Król W. Brytanii przyrzeka wyiednać mu u Sprzymierzonych przy powszechnym pokoiu przyzwoitą za to nagrodę.

11.) Sekwestr na własności obustronne nieskonfiskowane ieszcze, będzie zniesiony po zatwierdzeniu tego traktatu.

12.) Artykułem tym zastrzega się warunek dla N. Króla Duńskiego, iako przyszłego posiadacza Pomeranii taki sam, iaki był umówiony między Angliią i Szwecyą traktatem dnia 3. Marca 1813 względem składu towarów Angielskich w Stralzundzie, od których płacić się tylko będzie 1 za 100 wartości.

13.) Wszystkie dawne traktaty, ile im się nie przeciwi niniéyszy, ponawiaią się między obiema stronami.

14.) Traktat ten będzie zatwierdzony przez obie strony, a wymiana zatwierdzeń